

Prof.zw.dr hab.n.med .Maria Forminska-Kapuścik

Katowice 30.07.2022

Uniwersyteckie Centrum Kliniczne

Im. Prof.K. Gibińskiego

SUM w Katowicach

VIDII
Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
RADA DYSCIPLINY NAUKI MEDYCZNE
Przewodniczący
prof. dr hab. Agnieszka Haloń

Recenzja rozprawy doktorskiej lek. Krystyny Grzebieluch – Reichert pod tytułem

„ Ocena wpływu tylnokomorowych soczewek fakijnych na struktury i funkcję oczu

Krótkowzrocznych” , wykonaną po kierunku prof.dr hab. Marty Misiuk – Hojto .

Krótkowzroczność to wada układu optycznego oka , w którym promienie ogniskowane są przed siatkówką. Czasami towarzyszy jej niezborność. W Polsce krótkowzroczność występuje u 9-10 ml. osób dorosłych . Wadę tę koryguje się okularami, soczewkami kontaktowymi a u osób dorosłych można zastosować zabiegi laserowe. U pacjentów u których nie można wykonać korekcji laserowej z powodu zbyt dużej wady i cienkiej rogówki znalazły zastosowanie soczewki fakijne. Soczewki te wszczepiane są od 2011 roku a w materiale pracy doktorskiej zabiegi z ich zastosowaniem dotyczą już 2015 roku

Dlatego wybór tematu , zakres badań i ogólną koncepcję pracy oceniam bardzo wysoko.

Przedstawiona mi do recenzji praca liczy 81 stron druku , w tym streszczenia w języku polskim i angielskim. Zawiera 9 rozdziałów tematycznych tworzących materiał odpowiadający wymogom rozprawy doktorskiej. Praca ilustrowana jest 23 rycinami i 16 tabelami. Zawiera spis rycin i tabel oraz zastosowanych skrótów. Streszczenia sporządzono w języku polskim i angielskim. Spis piśmiennictwa liczy 102 pozycje , dobrany tematycznie.

Wstęp liczy 15 stron i jest podzielony na podrozdziały , stanowiące dobre wprowadzenie do tematu badań. We wstępie autorka w sposób wyczerpujący omawia wadę krótkowzroczności i astygmatyzmu, w tym terminologię, rodzaje, epidemiologię i etiopatogenezę. Szczegółowo przedstawia metody ich korekcji tak zachowawcze jak i chirurgiczne. Bardzo dokładnie omawia korekcję laserową oraz soczewki fakijne tylnokomorowe MICL i ICL , ich budowę i oddziaływanie na strukturę gałki ocznej. W osobnym podrozdziale przedstawia problem refrakcyjnej wymiany soczewki odnosząc się również do współczesnych wskazań do tego zabiegu.

Celem pracy jest ocena pooperacyjnej ostrości wzroku u pacjentów z krótkowzrocznością i astygmatyzmem u których wszczepiono fakijne soczewki tylnokomorowe /ICL/ oraz porównanie jej skuteczności z ostrością wzroku przy użyciu szkieł okularowych. Oceniano ponadto wpływ wszczepionych soczewek na śródbłonek rogówki, soczewkę własną, ciśnienie wewnątrzgałkowe i głębokość komory przedniej, oraz zmiany wartości odległości osiowej między soczewką własną a implantem.

Autorka pracy uzyskała zgodę Komisji Bioetycznej Uniwersytetu we Wrocławiu.

Zabiegi wszczepienia tylnokomorowej soczewki fakijnej Visian ICL V4c zostały przeprowadzone w latach 2015 o 2019, przez jednego chirurga, w Ośrodku Okulistyki Klinicznej Spektrum we Wrocławiu

Badania obejmowały 122 oczy u 61 pacjentów, w tym 44 kobiety i 17 mężczyzn w wieku od 23 do 43 lat. U 34 pacjentów wszczepiono soczewki toryczne w obu oczach, a u 7 w jednym oku. 20 pacjentom wszczepiono soczewki sferyczne do obu oczu.

Zastosowano prawidłowe kryteria włączenia i a objęta badaniem grupa stanowiła wystarczający materiał do analizy statystycznej.

Oznaczano ostrość wzroku do dali w najlepszej korekcji, refrakcję, grubość rogówki, głębokość komory przedniej, gęstość komórek śródbłonka, ciśnienie wewnątrzgałkowe, oraz topografię rogówki. Kontrolne badania odbywały się w 1 i 7 dniu oraz w 1, 3, 6, 12 i 24 miesiącu po zabiegu. W ostatnim badaniu dodatkowo oceniano położenie ICL, oraz przezierność soczewki własnej.

Analizę statystyczną przeprowadzono zgodnie z przyjętymi normami wykorzystując test ANOVA, post-hoc Tukeya oraz test t-Studenta. Obliczenia wykonano w pakiecie statystycznym R Core Team /2022/.

Wyniki Doktorantka przedstawiła na 18 stronach z uwzględnieniem 12 rycin i 16 tabel.

Stwierdzono i statystycznie istotną różnicę w zakresie ostrości wzroku oraz w ekwiwalencie sferycznym i cylindrycznym przez cały okres badania pomiędzy wartościami przed i po zabiegu. Nie stwierdzono natomiast różnic statystycznych w kolejnych badaniach kontrolnych. W badanej grupie pacjentów spadek gęstość i komórek śródbłonka po roku wynosił 4,7%. Wartości ciśnienia wewnątrzgałkowego były stabilne. Wartości odległości osiowej między ICL a soczewką własną oraz głębokości komory przedniej wykazywały statystyczną różnicę w okresie obserwacji.

W rozdziale Dyskusja przeanalizowano wyniki własne z informacjami dostępnymi we współczesnym piśmiennictwie. Prowadzona dyskusja wskazuje na właściwe przygotowanie merytoryczne Doktorantki. Sposób prowadzenia dyskusji świadczy o Jej dojrzałości naukowej.

Piśmiennictwo obejmuje 102 prace, które są dobrze dobrane i właściwie wykorzystane w tekście rozprawy. W sposób znaczący wzbogaca dyskusję. Nie znalazłam polskich autorów zajmujących się problematyką wszczepów fakijnych. Tym samym wartość materiału

omawianego w rozprawie doktorskiej jest znacząca w aspekcie poznawczym i stanowi uzupełnienie dotychczasowej wiedzy medycznej.

Podsumowaniem pracy jest rozdział zatytułowany Wnioski . Wypływają one w sposób logiczny z uzyskanych wyników i stanowią odpowiedź na cele pracy. Pragnę podkreślić znaczenie tych wniosków tak w aspekcie badawczym i klinicznym.

Rozprawa lek. Krystyny Grzebieluch-Reichert jest napisana bardzo starannie i czytelnie ilustrowana. Jest ona nowatorskim i nowoczesnym opracowaniem a uzyskane wyniki są oryginalne i wzbogacają wiedzę na bardzo aktualny temat. Doktorantka wykazała się należyтым przygotowaniem merytorycznym , starannością i dociekliwością badawczą. W pracy nie znalazłam żadnych błędów i czytałam ją z przyjemnością. Zastanawiam się jedynie czy stwierdzenie , że w badanej grupie pacjentów w dwuletniej obserwacji nie wystąpiło zmętnienie soczewki własnej nie powinno być odnotowane również w wynikach a nie tylko w rozdziale dyskusja. Brakuje mi również w wynikach oceny tylnego odcinka gałki ocznej które zostało to zaplanowane w metodyce badania. Fakt ten w niczym nie umniejsza wartości pracy i nie ma wpływu na wysoki jej poziom.

Reasumując . Doktorantka dowiodła, że potrafi prawidłowo zaplanować i wykonać zamierzony cel badawczy. Wnioski mają znaczenie poznawcze i stanowią uzupełnienie dotychczasowej wiedzy medycznej.

Rozprawa lek. Krystyny Grzebieluch-Reichert pt. „Ocena wpływu tylnokomorowych soczewek faliowych na struktury i funkcję oczu krótkowzrocznych „ spełnia warunki określone w art.13 ust.1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki / Dz.U.Nr 65,poz. 595, z późn. zm./

W oparciu o te przesłanki mam zaszczyt zwrócić się do Rady Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu o dopuszczenie lek. Krystyny Iwony Grzebieluch-Reichert do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

5624775
prof. zw. dr hab. n. med.
Maria Formińska-Kapusiak
Specjalista chorób oczu
tel. 601 490 507
98 120 8750